

Besluit
van Gedeputeerde Staten van Limburg

Weigering verzoek actualisatie omgevingsvergunning

Ashorst B.V. te Horst aan de Maas

Zaaknummer: 2023-012581

Kenmerk: D2023-00025407-P d.d. 16 november 2023
Verzonden: 20 november 2023

INHOUDSOPGAVE

1	Besluit	3
2	Procedure	5
2.1	De aanvraag	5
2.2	Huidige vergunnings situatie	5
2.3	Bevoegd gezag	6
2.4	Volledigheid van de aanvraag en ontvankelijkheid	6
2.5	Procedure	6
2.6	Adviezen	6
3	Toetsingskader en overwegingen	9
3.1	Verzoek tot actualisatie	9
3.2	Toetsingskader	9
3.3	Beoordeling verzoek	11
4	Zienswijzen	19
4.1	Zienswijzen	19
5	Voorschriften	32
	Bijlage 1 – Verzoeker(s)	33

1 Besluit

Onderwerp

Wij hebben op 3 februari 2023 een verzoek van derden ontvangen om de voor Ashorst B.V. vigerende omgevingsvergunningen (verder) te actualiseren. Het betreffen de omgevingsvergunningen van de inrichting gelegen aan de Veld Oostenrijk 50, 5969 NW Horst aan de Maas. Het verzoek is ingediend door P. Strijbosch namens de Werkgroep Behoud Woonomgeving de Paes. De aanvraag is door ons geregistreerd onder zaaknummer 2023-012581.

Besluit

Wij zijn voornemens te besluiten, gelet op de overwegingen die zijn opgenomen in dit besluit, alsmede het reeds door ons genomen (nog niet onherroepelijke) actualisatiebesluit omtrent het geuraspect van de veehouderij en gelet op artikel 2.1 en artikel 2.31, tweede lid, onder b van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) het ingediende verzoek tot actualisatie van de vigerende omgevingsvergunningen van Ashorst B.V. af te wijzen.

Aangezien er echter weldegelijk sprake is van een overbelaste situatie door de bestaande veehouderij leggen wij, naar aanleiding van het verzoek, op grond van artikel 2.1 en artikel 2.31, tweede lid, onder b van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) het bedrijf een onderzoeksverplichting op naar mogelijkheden om de geurbelasting op te omgeving terug te brengen naar een aanvaardbaar niveau.

Ger
nan

C.J.
Afd.

RUD Zuid-Limburg

Afschriften

Dit besluit is verzonden aan de verzoekers om actualisatie omgevingsvergunning, de heer P. Strijbosch, namens Werkgroep Behoud Woonomgeving de Paes, Veld Oostenrijk 22, 5961 NW te Horst.

Een afschrift van dit ontwerpbesluit is verzonden aan:

- vergunninghouder, zijnde Ashorst B.V., Kerkestraat 1, 6029 RS Sterksel;
- gemachtigde adviseur vergunninghouder, zijnde DLV Bouw, Milieu en Techniek B.V., Postbus 511, 5400 AM Uden;
- het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Horst a/d Maas, Postbus 6005, 5960 AA Horst.

Rechtsbescherming

Beroep

Als dit besluit uw belang rechtstreeks raakt en u bent het niet eens met dit besluit, kunt u beroep instellen bij de Rechtbank Limburg, sector Bestuursrecht. Ook niet-belanghebbenden kunnen bij de Rechtbank Limburg, sector Bestuursrecht beroep instellen, mits zij een zienswijze hebben ingediend tegen het ontwerpbesluit. Beroep kan worden ingediend tegen betaling van de verschuldigde griffierechten. Het beroepschrift moet binnen een termijn van zes weken worden ingediend. Deze termijn vangt aan met ingang van de dag na die waarop dit besluit ter inzage is gelegd. Op deze beroepschriftprocedure is de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.

Het beroepschrift moet worden ondertekend en moet ten minste bevatten:

- a. de naam en het adres van de indiener;
- b. de datum;
- c. een omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht, en;
- d. de redenen van het beroep (motivering).

Het beroepschrift moet worden gericht aan:

Rechtbank Limburg
Sector Bestuursrecht
Postbus 950
6040 AZ ROERMOND

Voor meer informatie verwijzen wij u naar de internetpagina van de Rechtbank Limburg, www.rechtspraak.nl.

Het indienen van een beroepschrift heeft geen schorsende werking. Als u een beroepschrift heeft ingediend, dan kunt u tevens een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening indienen bij de Voorzieningenrechter van de Rechtbank Limburg, sector Bestuursrecht, Postbus 950, 6040 AZ Roermond.

U kunt uw beroep en een eventueel verzoek om voorlopige voorziening ook digitaal instellen bij genoemde rechtbank via <http://loket.rechtspraak.nl/bestuursrecht>. Daarvoor moet u wel beschikken over een elektronische handtekening (DigiD). Kijk op de genoemde site voor de precieze voorwaarden.

Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag, volgend op de beroepstermijn van 6 weken. Indien binnen de beroepstermijn tegen het besluit bij de Voorzieningenrechter een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht is gedaan, treedt het besluit niet in werking voordat op dat verzoek is beslist.

2 Procedure

2.1 De aanvraag

Op 3 februari 2023 hebben wij een aanvraag voor het actualiseren van de aan Ashorst B.V. verleende omgevingsvergunningen ontvangen van derden. Het betreft een intensieve veehouderij (incl. brijvoerkeuken) en een mestbe- en verwerkingsinstallatie gelegen aan de Veld Oostenrijk 50, 5969 NW Horst aan de Maas.

De aanvraag is ingediend door de heer P. Strijbosch namens Werkgroep Behoud Woonomgeving de Paes. Een overzicht van de verzoekers is bijgevoegd in bijlage 1 van dit besluit.

Aanvrager(s) verzoeken de vigerende omgevingsvergunningen dusdanig te actualiseren dat vergunninghouder o.a. verplicht wordt tot het in werking hebben van industriële luchtwasinstallaties op alle stallen, het toepassen van plasmatechnologie om geur verder te reduceren en/of het sluiten van een aantal stallen. Hiertoe verwijzen aanvragers naar de Crisis- en herstelwet en het Schone Lucht Akkoord die mogelijkheden hiertoe zouden bieden.

2.2 Huidige vergunnings situatie

De inrichting van Ashorst B.V. beschikt over de volgende vergunningen:

- Revisievergunning van 25 februari 2008 (kenmerk 2006-175);
- Omgevingsvergunning activiteit Milieuneutraal veranderen van 8 september 2011 (WABO-2011-0416);
- Veranderingsvergunning Fase 2 van 22 augustus 2013 (zaaknummer 2012-0543);
- Omgevingsvergunning activiteit handelen in strijd met regels ruimtelijke ordening van 2 februari 2017 (zaaknummer 2016-603493);
- Omgevingsvergunning activiteit handelen in strijd met regels ruimtelijke ordening van 21 juni 2018 (zaaknummer 2018-201162);
- Omgevingsvergunning activiteit bouwen van 28 februari 2019 (zaaknummer 2018-207644);
- Omgevingsvergunning (activiteiten milieu en handelen in strijd met regels ruimtelijke ordening van 2 april 2020 (zaaknummer 2017-204943);
- Omgevingsvergunning milieuneutraal veranderen met kenmerk 2020/36784 d.d. 10 september 2020;
- Omgevingsvergunning bouwen met kenmerk 2020/51526 d.d. 17 december 2020;
- Omgevingsvergunning actualisatieverzoek omwonenden met kenmerk 2021/5203 d.d. 8 maart 2021;
- Omgevingsvergunning bouwen, strijdigheid bestemmingsplan, uitvoeren van een werk en veranderingsvergunning milieu met kenmerk 2023/2540 d.d. 26 april 2023.

De voorschriften van de onderliggende vergunningen zijn van toepassing op de aangevraagde verandering, tenzij de aard van de vergunning en/of de aard van de verandering zich daartegen verzet. Tevens gelden de op de inrichting van toepassing zijnde voorschriften uit het Activiteitenbesluit.

2.3 Bevoegd gezag

De activiteiten van de inrichting zijn onder meer genoemd in categorie 1.4 onder d, 7.4, 8.1 onder a, 8.2 onder b, 28.4 onder a sub 6, 28.4 onder c sub 1 van bijlage 1, onderdeel C van het Besluit omgevingsrecht (Bor). Daarnaast betreft het een inrichting waartoe meerdere IPPC-installaties behoren (categorieën 5.2 onder a, 5.3 onder a sub ii en 6.6 onder b van bijlage 1 bij de Richtlijn industriële emissies). Daarom zijn wij het bevoegd gezag voor de omgevingsvergunning.

2.4 Volledigheid van de aanvraag en ontvankelijkheid

Na ontvangst van de aanvraag/het verzoek hebben wij deze getoetst op volledigheid. Wij zijn van oordeel dat de aanvraag voldoende informatie bevat voor een goede beoordeling. Inzake de vraag of verzoeker een belanghebbende is overwegen wij het volgende:

Het actualisatieverzoek uit 2019 is tevens ingediend door de heer P. Strijbosch namens de Werkgroep "Behoud Woonomgeving de Paes". In het kader van deze procedure is reeds geoordeeld dat de Werkgroep als belanghebbende heeft te gelden bij de inrichting van Ashorst BV.

2.5 Procedure

Dit besluit is voorbereid met de uitgebreide voorbereidingsprocedure als beschreven in paragraaf 3.3 van de Wabo. Gelet op artikel 3.10, eerste lid, van de Wabo is deze procedure van toepassing omdat de aanvraag geheel betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder e (milieu).

Gelet op het bepaalde in artikel 3.15, derde lid, van de Wabo is voornoemde uitgebreide voorbereidingsprocedure van toepassing aangezien de voorschriften van de vigerende vergunning middels de uitgebreide voorbereidingsprocedure tot stand zijn gekomen. Verder is rekening gehouden met de gestelde procedurele vereisten als opgenomen in artikel 3.15, eerste en tweede lid, van de Wabo.

De Wabo bevat, anders dan eerder de Wet milieubeheer, geen artikel waarin is bepaald dat een derde kan verzoeken om een bestaande omgevingsvergunning te wijzigen. Nu echter een verzoek van een belanghebbende als een aanvraag kwalificeert volgens de Algemene wet bestuursrecht (Awb) is dat ook niet meer noodzakelijk. Aangezien Werkgroep Behoud Woonomgeving de Paes als een belanghebbende te gelden heeft bij de inrichting van Ashorst BV, is er dus sprake van een aanvraag op grond van de Awb waar wij middels dit besluit op beslissen.

2.6 Adviezen

In de Wabo en het Bor worden bestuursorganen vanwege hun specifieke deskundigheid of betrokkenheid aangewezen als adviseur. Gelet op het bepaalde in artikel 2.26 van de Wabo, alsmede de artikelen 6.1 tot en met 6.4 van het Bor, hebben wij de aanvraag/het verzoek ter advies verzonden aan:

- het college van burgemeester en wethouders van Horst aan de Maas.

Naar aanleiding van het verzoek hebben wij op 22 mei 2023 van het college van burgemeester en wethouders van Horst aan de Maas een advies ontvangen. Het advies is hieronder samengevat en puntsgewijs opgesomd:

- 1. Het te bereiken doel met de verzochte actualisatie van de vergunning is het verlagen van het geurniveau en de verdergaande reductie van uitstoot van ammoniak, fijnstof en andere mogelijke schadelijke stoffen. In het verzoek wordt gemotiveerd op welke gronden de beoogde maatregelen uitgevoerd zouden moeten worden. Het is voor ons als gemeente belangrijk om te werken aan een goede balans tussen ontwikkelmogelijkheden voor ondernemers en een gezonde en veilige leefomgeving. Daarom zijn wij, ook samen met u als Provincie Limburg, in gesprek met de ondernemer over een toekomstperspectief. Ook gaan wij in gesprek met omwonenden over de toekomst rondom Ashorst. De gesprekken met de ondernemer en omgeving maken onderdeel uit van de omgevingsdialoog en bedoeld om elkaar goed te informeren over wederzijdse standpunten en overwegingen. Aanvullend op deze aanpak, adviseren wij de Provincie Limburg om onderdelen van de motivatie in het actualisatieverzoek in overweging te nemen. Er wordt verwezen naar de taakstelling voor de overheid om vergunningen te actualiseren, als dit door (milieu)technische en/of maatschappelijke ontwikkelingen mogelijk en noodzakelijk is. Dit betreft een verplichting om eisen in de vergunning op te nemen over de toepassing van best beschikbare technieken (BBT). Ons advies is dan ook om vooralsnog te toetsen aan de BBT-conclusies en of dit aanleiding geeft om de vergunning op het vlak van de toepassing van BBT te actualiseren.*
- 2. De indiener van het actualisatieverzoek beargumenteert dat het bedrijf, door de activiteiten mestverwerking en energieopwekking met zonnepanelen, een energieproductie bedrijf is en geen veehouderijbedrijf. De indiener is van mening dat dit betekent dat het bedrijf moet voldoen aan de industriële geurnormen. De gemeente Horst aan de Maas is van mening dat de hoofdactiviteit op dit moment nog de veehouderij is, omdat in de huidige situatie de energieopwekkende activiteiten enkel mogen bestaan uit de binnen de eigen inrichting geproduceerde mest. Wij zouden graag met de Provincie Limburg in gesprek gaan over de wijze waarop we beoordelen wat de hoofdactiviteit van het bedrijf is. Hierbij gaat het over de afweging wanneer wij nog van een veehouderij spreken en wanneer van een energieproductiebedrijf als hoofdactiviteit. Wel delen wij de mening dat de inhoudelijke beoordeling van de mestverwerking moet worden getoetst aan de Nederlandse emissie Richtlijn (NeR).*
- 3. Ook wordt er verwezen naar de mogelijkheden vanuit de Crisis en herstelwet en Schone Lucht Akkoord om extra maatregelen te nemen, dan wel door verleiden of afdwingen, om de luchtkwaliteit te verbeteren. Het klopt dat er mogelijkheden zijn om ondernemers te verleiden tot het nemen van aanvullende maatregelen. Vaak is het wel noodzakelijk om beleid op te stellen voor de toepassing van deze mogelijkheden. Vanuit het SLA worden maatregelen voor het Thema Landbouw in drie sporen verdeeld. Ook zijn er subsidiemogelijkheden via de Specifieke Uitkering Schone Lucht Akkoord (SpUk SLA) (rvo.nl). Wij adviseren om deze mogelijkheden te onderzoeken en mee te nemen in de gesprekken met de ondernemer over het toekomstperspectief. Uiteraard willen wij, in het kader van vooroverleg over ontwikkelingen bij het bedrijf, hier graag over meedenken. Daarnaast zijn wij als gemeente momenteel bezig met het actualiseren van het geurbeleid. Dit kan mogelijke gevolgen hebben voor de te doorlopen procedure. Het vaststellen van het geactualiseerde geurbeleid is voorzien in het laatste kwartaal van dit jaar. Helaas kunnen wij nu nog niet voorspellen wat voor gevolgen het geurbeleid zal hebben op deze casus."*

Reactie op advies

1. Wij merken op dat de omgevingsvergunningen van de inrichting Ashorst B.V. al een keer geactualiseerd zijn op verzoek van omwonenden (vertegenwoordigd in de werkgroep 'Behoud Woonomgeving de Paes'). Dezelfde werkgroep vraagt nu een (verdere) actualisatie van de vigerende vergunningen aan. Bij besluit van 8 maart 2021, met kenmerk 2021/5203, hebben wij naar aanleiding van het voornoemde verzoek van omwonenden voorgeschreven dat ook de traditionele varkensstallen (welke geen enkele emissiereductie teweeg brengen) binnen de inrichting voorzien moeten zijn van een erkend huisvestingssysteem met het hoogst mogelijke verwijderingsrendement, zoals opgenomen in de meest recentelijk gepubliceerde Regeling geurhinder en veehouderij (ten tijde van datum actualisatiebesluit). Wij zijn van mening dat de inrichting van Ashorst B.V. met het reeds genomen actualisatiebesluit voldoet aan BBT-conclusies voor Intensieve Veehouderijen. Verdere actualisatie met betrekking tot dit punt is dus niet mogelijk.

Bovendien loopt tegen het actualisatiebesluit nog een beroepsprocedure. Los van bovenstaande overwegingen is het ook om die reden niet opportuun om nu wederom een actualisatie door te voeren.

2. Ashorst is vooral een grote veehouderij die mest van eigen bedrijf (en in de toekomst mogelijk ook eigen bedrijven van elders) verwerkt met deels co-producten. Het valt onder de categorieën mestverwerking en veehouderij uit Bor, alsmede afvalverwerking (mest en co-producten). Nergens is dit industrieel genoemd. Omwonende vinden waarschijnlijk dat dit soort bedrijven niet in buitengebied thuis horen, maar de huidige activiteiten van het bedrijf zijn vergund en daarbij is geoordeeld dat deze passen binnen het bestemmingsplan. Indien in de toekomst nieuwe activiteiten worden aangevraagd waarbij ook verwerking van mest van derden wordt aangevraagd dient opnieuw te worden beoordeeld of dit ruimtelijk gewenst is. Onderhavig verzoek ziet op aanscherpen van de geurnormen uit de vigerende vergunningen. Het feit dat er in de inrichting ook een grootschalige mestverwerkingsinstallatie is gerealiseerd maakt niet dat er sprake is van toepasselijkheid van de geurnormen die zouden moeten gelden voor industriële activiteiten. Voor de mestverwerkingsinstallatie en de veehouderij gelden separate toetsingskaders waaraan in het eerdere actualisatiebesluit is getoetst.
3. Ten aanzien van Ashorst B.V. willen wij graag benadrukken dat bij besluit van 8 maart 2021 (zaaknummer 2019-204804, kenmerk 2021/5203) de vergunning van Ashorst op verzoek van omwonenden reeds is geactualiseerd. Met dit besluit zijn, in lijn met artikel 7af van de Crisis en Herstelwet, reeds maatregelen verlangd welke de voor geur overbelaste situatie in de omgeving moeten verbeteren. Artikel 7af uit het Besluit uitvoering Chw was ten tijde van het besluit nog niet in werking getreden, dus kon daar toen nog niet op worden gebaseerd. Er loopt ten tijde van schrijven nog wel een beroepzaak van vergunninghouder tegen het genomen actualisatiebesluit. De kans is dus aanwezig dat zelfs BBT-maatregelen die we daar hebben opgelegd voor traditionele stallen het helemaal niet gaan redden. Zoals gezegd, is het ook om die reden niet opportuun om nu wederom een actualisatie door te voeren en vooraleerst de huidige procedure (in beroep en mogelijk hoger beroep) af te ronden. In lijn met het advies van B&W van Horst aan de Maas leggen we de vergunninghouder wel een verplichting op tot het uitvoeren van een onderzoek naar mogelijkheden om de geurbelasting afkomstig van de veehouderij te verlagen.

3 Toetsingskader en overwegingen

3.1 Verzoek tot actualisatie

Zoals reeds beschreven in paragraaf 2.1 van de considerans hebben wij op 3 februari 2023 van werkgroep "Behoud Woonomgeving de Paes" (zie bijlage 1) een verzoek voor het actualiseren van de aan Ashorst B.V. verleende omgevingsvergunningen ontvangen. De inrichting van Ashorst B.V. betreft een intensieve veehouderij (incl. brijvoerkeuken) en een mestbe- en verwerkingsinstallatie gelegen aan de Veld Oostenrijk 50, 5969 NW te Horst aan de Maas.

Verzocht wordt om de vigerende omgevingsvergunningen te actualiseren en een verdere reductie van de geur- en ammoniakemissies te realiseren. Zo wordt o.a. gevraagd om voor te schrijven dat op alle varkenstallen industriële luchtwasinstallaties in werking moeten zijn. Verzoekers stellen tevens dat er getoetst zou moeten worden aan een strengere geurnorm omdat reeds sprake zou zijn van een industrieel bedrijf. Hiertoe verwijzen aanvragers naar de wijzigingen van activiteiten binnen de inrichting, de Crisis- en herstelwet en het Schone Lucht Akkoord die mogelijkheden tot het voorgaande zouden bieden.

3.2 Toetsingskader

3.2.1 Artikel 2.30, eerste lid, van de Wabo (actualisatieplicht)

Gelet op het bepaalde in artikel 2.30, eerste lid, van de Wabo dient het bevoegd gezag, voor zover de omgevingsvergunning betrekking heeft op een activiteit met betrekking tot een inrichting als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder e, van de Wabo, regelmatig te bezien of de voorschriften die aan een omgevingsvergunning zijn verbonden, nog toereikend zijn gezien de ontwikkelingen op het gebied van de technische mogelijkheden tot bescherming van het milieu en de ontwikkelingen met betrekking tot de kwaliteit van het milieu. Onder ontwikkelingen op het gebied van de technische mogelijkheden tot bescherming van het milieu wordt mede verstaan de vaststelling van nieuwe of herziene conclusies over beste beschikbare technieken, overeenkomstig artikel 13, vijfde en zevende lid, van richtlijn nr. 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (PbEU L 334).

3.2.2 Artikel 2.31, aanhef en tweede lid, sub b, van de Wabo

Gelet op het bepaalde in artikel 2.31, tweede lid, sub b, van de Wabo kan het bevoegd gezag voorschriften van een omgevingsvergunning wijzigen voor zover deze betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder e, van de Wabo, voor zover dit in het belang van de bescherming van het milieu is.

3.2.3 Schone Lucht Akkoord

Het doel van het Schone Lucht Akkoord (SLA) is om gezamenlijk de luchtkwaliteit in Nederland permanent te verbeteren. Daarbij wordt toegewerkt naar de advieswaarden van de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) voor luchtkwaliteit in 2030 voor fijn stof en stikstofdioxide. Hierbij stellen partijen als doel om landelijk in 2030 gemiddeld minimaal 50% gezondheidswinst ten opzichte van 2016 te behalen voor de negatieve gezondheidseffecten van binnenlandse bronnen.

Ook onderschrijven partijen de ambitie om in de sectoren (weg)verkeer, inclusief mobiele werktuigen, landbouw, scheepvaart, industrie en huishoudens een dalende trend in te zetten van emissies van stikstofdioxide en fijnstof naar de lucht.

De landbouw draagt elf procent bij aan de gezondheidseffecten van binnenlandse bronnen. Dit komt enerzijds door secundair fijn stof door de uitstoot van ammoniak en anderzijds door primair fijn stof. Primair fijn stof is vooral afkomstig van de pluimveehouderij. De emissie van ammoniak is vooral afkomstig van stallen en van bemesten. Ammoniak speelt ook een belangrijke rol bij de stikstofdepositie in natuurgebieden. Tot voor kort werd gewerkt aan ammoniakreductie in het kader van het Programma Aanpak Stikstof (PAS). Na de uitspraak van de Raad van State over de PAS is duidelijk geworden dat dit beleid moet worden herzien. De Rijksoverheid, provincies en gemeenten werken naar aanleiding van het advies van de Commissie Remkes een aanpak uit voor het terugdringen van de stikstofdepositie op beschermde natuurgebieden. Deze aanpak kan, in aanvulling op de maatregelen van het SLA, een substantiële gezondheidswinst opleveren. Het streven is een reductie van de gezondheidseffecten van de emissies van de landbouw van 37% in 2030 ten opzichte van 2016 te realiseren.

Onderdeel van het SLA is onder meer een experiment onder de Crisis- en herstelwet (Chw) ten behoeve van de aanpak van bestaande situaties (zie hiertoe hetgeen overwogen in navolgende paragraaf 3.2.4 van de considerans).

3.2.4 Besluit uitvoering Crisis- en herstelwet (eenentwintigste tranche)

Het Besluit uitvoering Crisis- en herstelwet (eenentwintigste tranche), meer specifiek artikel 7af, voorziet tot 1 januari 2025 in een instrumentarium om emissies te beperken voor veehouderijen onder meer gelegen in de provincie Limburg. Hiermee wordt onder meer invulling gegeven aan aspecten van het Schone Lucht Akkoord. In het derde lid van voornoemd artikel is bepaald dat het bevoegd gezag, zijnde het bestuursorgaan dat bevoegd zou zijn of is om een omgevingsvergunning voor de betrokken inrichting te verlenen, onverminderd het Besluit emissiearme huisvesting, in de omgevingsvergunning bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder e, van de Wabo, bij besluit maatregelen kan voorschrijven die de emissie van geur, ammoniak of zwevende deeltjes (PM₁₀) verminderen, als blijkt dat de nadelige gevolgen van deze emissies voor het milieu verder kunnen, onderscheidenlijk moeten, worden beperkt, vanwege:

- a. de ontwikkeling van de technische mogelijkheden tot bescherming van het milieu;
- b. de ontwikkeling van de kwaliteit van het milieu;
- c. de cumulatieve gevolgen van de emissie van geur, ammoniak of zwevende deeltjes (PM₁₀) door veehouderijen;
- d. door het bevoegd gezag vastgesteld beleid voor verbetering van de luchtkwaliteit; of
- e. onaanvaardbare geurhinder als bedoeld in het twaalfde lid van artikel 7af van het Besluit uitvoering Crisis- en herstelwet.

In het zesde lid van artikel 7af is bepaald dat in aanvulling op artikel 2.31, tweede lid, aanhef en onder b, van de Wabo het bevoegd gezag de voorschriften van een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder e, van de Wabo, kan wijzigen, vanwege:

- a. de cumulatieve gevolgen van de emissie van geur, ammoniak of zwevende deeltjes (PM₁₀) door veehouderijen;
- b. door het bevoegd gezag vastgesteld beleid voor verbetering van de luchtkwaliteit; of
- c. onaanvaardbare geurhinder als bedoeld in het twaalfde lid van artikel 7af van het Besluit uitvoering Crisis- en herstelwet.

Bij het wijzigen van de voorschriften van een omgevingsvergunning als bedoeld in voornoemd zesde lid kan het bevoegd gezag afwijken van het Besluit emissiearme huisvesting (zevende lid van artikel 7af). Indien toepassing wordt gegeven aan het zesde lid is artikel 2.31a van de Wabo van overeenkomstige toepassing (achtste lid van artikel 7af).

In het twaalfde lid van artikel 7af is bepaald dat bij het bepalen of sprake is van onaanvaardbare geurhinder ten minste rekening moet worden gehouden met de volgende aspecten:

- a. lokaal geurbeleid;
- b. de individuele en cumulatieve geurbelasting ter plaatse van geurgevoelige objecten;
- c. de aard, omvang en waardering van de geur die vrijkomt;
- d. de historie van de betreffende inrichting en het klachtenpatroon met betrekking tot geurhinder;
- e. de bestaande en verwachte geurhinder van de betreffende inrichting; en
- f. de kosten en baten van technische voorzieningen en gedragsregels in de inrichting.

3.3 Beoordeling verzoek

3.3.1 Vergunde situatie

Alvorens wij het ingediende verzoek beoordelen zullen we in onderstaande subparagrafen een beknopte opsomming geven van de binnen de inrichting vergunde situatie m.b.t. de veehouderij en de mestverwerkingsinstallatie.

3.3.1.1 Veehouderij 2010

Op basis van de verleende revisievergunning van 25 februari 2008 en de melding van 23 juli 2010 was oorspronkelijk vergund het houden van de volgende aantallen en soorten varkens:

- 1.600 productieve zeugen (400 kraamzeugen, 1.200 guste- en dragende zeugen);
- 500 opfokzeugen;
- 9.819 vleesvarkens;
- 5.808 gespeende biggen;
- 8 beren.

Bij deze vergunde aantallen en soorten varkens en huisvestingssystemen treden de volgende emissies op:

- ammoniakemissie 12.853 kg/jaar;
- geuremissie 210.843,9 oue/s;
- fijn stofemissie 1.575,81 kg/jaar.

3.3.1.2 Veehouderij 2013

De laatste veranderingen van de varkenshouderij zijn doorgevoerd met de fase 2 veranderingsvergunning van 22 augustus 2013.

De vergunde veranderingen hadden betrekking op de uitbreiding met een kraamstal (nieuwe stal 12) voor 152 kraamzeugen, een zeugenstal (nieuwe stal 13) voor 608 dragende zeugen en een biggenstal (ombouw bestaan gebouw naar stal 7) voor 1.000 gespeende biggen. Daarnaast werd in de bestaande stallen het aantal vleesvarkens verminderd met 225 dieren, het aantal biggen uitgebreid met 1.644 dieren en het aantal opfokzeugen verminderd met 10 dieren. Als laatste werden een groot aantal stallen voorzien van nieuwe luchtwassystemen.

Op basis van deze vergunning is vergund het houden van de volgende aantallen en soorten varkens:

- 2.360 productieve zeugen (552 kraamzeugen, 1.808 guste- en dragende zeugen);
- 490 opfokzeugen;
- 9.594 vleesvarkens;
- 8.452 gespeende biggen;
- 8 beren.

Bij deze vergunde aantallen en soorten varkens en huisvestigingsystemen treden de volgende emissies op:

- ammoniakemissie 12.825,2 kg/jaar;
- geuremissie 176.713,2 oue/s;
- fijn stofemissie 1.374,98 kg/jaar.

Ondanks de destijds aangevraagde uitbreiding van dieren (plus 3.169 stuks) bleef de al bestaande individuele "overbelaste situatie" bestaan, alleen in mindere mate doordat de geuremissie door de aangevraagde en toepaste geur reducerende maatregelen afnam van 210.843,9 oue/s naar 176.713,2 oue/s en maximaal 50% van de behaalde geurreductie werd opgevuld met extra of andere dieren (zogenoemde 50/50 regeling).

3.3.1.3 Veehouderij 2020

De tussen 2013 en 2018 opgetreden toename van de vergunde geuremissie en –belasting en daarmee verslechtering van het leefklimaat, dit als gevolg van de problematiek met de combi luchtwassers, kan volgens het Kamerstuk¹ door de Staatssecretaris van Infrastructuur en Waterstaat de te volgen stappen en de gevolgen voor veehouders beschreven, te onderscheiden in bestaande en nieuwe bedrijven, en zijn tevens de gevolgen voor de omwonenden beschreven. In dit Kamerstuk is uitgesproken dat voor bestaande veehouderijen met een combi luchtwasser die niet wordt gewijzigd, of die een vervangingsinvestering willen doen waarbij de geurbelasting en het aantal dieren van een of meerdere diercategorieën niet toeneemt, er niets veranderd. Immers de ondernemer heeft de investering gedaan op basis van een vergunning die door de overheid is afgegeven en mag dus handelen in overeenstemming met die vergunning.

Rekening houdende met de gewijzigde Regeling geurhinder en veehouderij (Rgv) van 19 juli 2018, dit vanwege het lagere geurverwijderingsrendement van combi luchtwassers, zijn de vergunde geuremissies van de combi luchtwassers van Ashorst toegenomen van 176.713,2 oue/s naar 214.206,4 oue/s. Hierdoor is dus ook de toch al zwaar overbelaste situatie met betrekking tot geur op sommige punten nog hoger geworden.

3.3.1.4 Veehouderij actualisatie op verzoek van derden 2021

Concreet hebben wij in 2021 besloten, gelet op artikel 2.30, lid 1 juncto artikel 5.10, lid 1, sub b van het Besluit omgevingsrecht (Bor), artikel 2.31, lid 1 onder b juncto het tweede lid, onder b, alsmede artikel 2.31a van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo), de omgevingsvergunning van 22 augustus 2013 te wijzigen door nieuwe voorschriften te verbinden aan deze omgevingsvergunning.

¹ [Regelgeving Ruimtelijke Ordening en Milieu | Tweede Kamer der Staten-Generaal](#)

Middels het besluit van 2 maart 2021 is tevens op grond van artikel 2.31, eerste lid onder b (ambtshalve plicht tot wijzigen vergunning) juncto het tweede lid, onder b (verzoek derden tot actualisatie), alsmede artikel 2.31a (verlaten grondslag aanvraag) van de Wabo, de omgevingsvergunning van 22 augustus 2013 (zaaknummer 2012-0543) op verzoek van derden, alsmede vanuit de actualisatieplicht, de vigerende omgevingsvergunning gewijzigd. Wij hebben in dat actualisatiebesluit de volgende voorschriften aan de vigerende vergunning verbonden:

- 1.1 Binnen de inrichting mogen aanwezig zijn de in §2.1.3 van de considerans genoemde aantallen en soorten varkens in een huisvestingssysteem als onderdeel van een dierenverblijf (de stal).
- 1.2 Om te voldoen aan BBT 13 van de BBT conclusies Intensieve Veehouderij (BBT IV) moeten de huidige traditionele stallen 5 boven en 6 uiterlijk 1 januari 2023 zijn voorzien van een erkend huisvestingssysteem met het hoogst mogelijke geurverwijderingsrendement, zoals opgenomen in de meest recentelijk gepubliceerde Regeling geurhinder en veehouderij ten tijde van vergunningverlening (datum van dit besluit)¹
- 1.3
 - a. De dierenverblijven binnen de inrichting dienen uiterlijk 1 juli 2022 aantoonbaar aan de volgende voorwaarden te voldoen:
 - de dieren en oppervlakken dienen droog en schoon gehouden te worden (bv. vermijden dat voeder wordt gemorst, het vermijden van mest in ligruimtes met gedeeltelijke roostervloer;
 - het emitterend mestoppervlak dient verkleind te worden (bv. gebruikmaken van metalen of kunststofroosters, kanalen met een beperkt blootgesteld mestoppervlak), met uitzondering van de traditionele stallen 5 boven en 6;
 - Uit alle dierenverblijven dient de mest regelmatig (1 maal per dag of een maal per 2 dagen) afgevoerd te worden naar een externe (overdekte) mestopslagplaats of de mestvergistingsinstallatie;
 - het strooisel in de dierenverblijven dient droog te zijn en onder aerobe omstandigheden gehouden te worden;
 - Het voerrantsoen dient zoveel als mogelijk uit gefermenteerde plantaardige ingrediënten te bestaan.
 - b. Tot 1 juli 2022 dient vergunninghoudster zich maximaal in te spannen om zoveel als mogelijk aan de voorwaarden onder a te voldoen.
- 1.4 Uiterlijk 1 januari 2022 moet door vergunninghoudster een MBS zijn ingevoerd en inwerking hebben waarin de elementen 1 tot en met 11, met uitzondering van 10 zijn opgenomen, zoals beschreven in BBT 1 van de BBT-conclusies Intensieve veehouderij.
- 1.5 In het geurbeheersplan als onderdeel van het MBS moeten in ieder geval staan:
 - een overzicht van de geurbronnen en wanneer piekmissies kunnen optreden;
 - de genomen en te treffen maatregelen om geuremissies te voorkomen of verminderen (BBT 13);
 - de wijze van het opsporen van een geurbron;
 - een protocol voor de monitoring van geur (BBT 26);

- een protocol hoe om te gaan met geurklachten;
- een jaarlijkse evaluatie van geurincidenten en genomen maatregelen;
- een jaarlijkse evaluatie van veranderingen in management die effect hebben op geur.

1.6 In het protocol hoe om te gaan met geurklachten moet in ieder geval staan:

- de acties waarmee de veehouder adequaat kan reageren op geconstateerde geurhinder;
- de manier van registreren;
- het controleren van de werking van aangebrachte geur reducerende maatregelen en als nodig actie nemen;
- het contact opnemen met de omgeving;
- het tijdelijk staken van bepaalde activiteiten bij warm en windstil weer;
- het evalueren van recente veranderingen in het management, zoals voer en reiniging en als nodig aanpassen;

De maatregelen uit het protocol moeten worden jaarlijks worden geëvalueerd en geactualiseerd.

De voorzieningenrechter heeft het verzoek van Ashorst BV op 1 juli 2022 tot het treffen van een voorlopige voorziening toegewezen, in die zin dat voorschrift 1.2 uit ons actualisatiebesluit wordt geschorst totdat op het beroep in hoofdzaak is beslist.

3.3.1.5 Vergunde situatie mestbe- en verwerkingsproces tot heden

Binnen de inrichting was vergund een (co-)vergistinginstallatie (incl. meng- en hydrolyseringen) met een capaciteit van 61.000 ton/jaar, waarvan 23.500 ton/jaar mest van de eigen varkenshouderij en 37.500 ton/jaar aan cosubstraten niet zijnde afvalstoffen (15.000 ton/jaar maïs, 10.000 ton/jaar gras, 5.000 ton/jaar graan en 7.500 ton/jaar Corn Cob Mix (CCM)). In 2020 is vergund om binnen de jaarcapaciteit van 61.000 ton/jaar, minimaal 31.000 ton/jaar aan mest van de eigen varkenshouderij te verwerken én verder alle cosubstraten te mogen accepteren en verwerken, zoals opgenomen in Bijlage Aa, onderdeel IV van de Uitvoeringsregeling meststoffenwet. Een groot deel van deze cosubstraten moet in de zin van artikel 1.1 van de Wet milieubeheer als een afvalstof worden aangemerkt. In 2023 is verder nog een gasopwerkingsinstallatie vergund zodat het binnen de inrichting geproduceerde biogas omgezet kan worden naar groengas en vergunninghouder is voornemens mest van eigen veehouderijen (maar niet van locatie Ashorst) te verwerken binnen de vergunde capaciteit van 61.000 ton/jaar. Een aanvraag hiervoor was ten tijde van het vaststellen van het ontwerp op dit besluit nog niet ingediend maar deze activiteiten zijn inmiddels op 21 september 2023 aangevraagd. Met betrekking tot geuroverlast afkomstig van de mestverwerking verwijzen wij naar de uitspraak van de Rb van 11 mei 2021, ROE 20/1318, ECLI:NL:RBLIM:2021:3980 bij benoemen waarin tegen de uitbreiding van de mestverwerkingsinstallatie (vergunning van 2 april 2020) is geageerd.

Belangrijke overwegingen daaruit zijn de volgende:

“De rechtbank overweegt dat door de omgevingsvergunning als gevolg van het mestverwerkingsproces een verbetering optreedt in de totale geurbelasting naar de omgeving. Immers, door het bestreden besluit worden aanvullende geurbeperkende maatregelen en technieken ten behoeve van de geur van de meng- en hydrolisering toegepast en vervalt het vergunde drogen en pelletiseren van de dikke mestfractie, waardoor de chemische luchtwasser van de mestverwerkingsloods minder zal worden belast. En het aantal dieren wijzigt niet. In het bestreden besluit is ervoor gekozen de afgezogen lucht van de meng- en hydrolisering te reinigen met een combinatie van een zure luchtwasser, papierfilter en biobed. Dit betreft de best beschikbare technieken.

Uit het geuronderzoek van Olfasense van 1 juli 2019 en 20 februari 2020 volgt dat de geurbelasting van de totale inrichting vermindert ten opzichte van de vergunde situatie, voornamelijk als gevolg van de plasma unit en de nageschakelde technieken van de stallen. Uit genoemd geuronderzoek komt naar voren dat de maximale geurbelasting bij de dichtstbijzijnde woning van eisers ([adres 3]) 4,0 ouE/m³ als 98 percentiel bedraagt.

Deze geurbelasting ligt tussen de richtwaarde van 2,0 ouE/m³ als 98 percentiel en de grenswaarde van 11 ouE/m³. Gelet hierop heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de berekende geurbelasting bij de woningen van eisers tot een aanvaardbaar niveau is beperkt en sprake is van een goed woon- en leefklimaat. De rechtbank tekent daarbij aan dat de brijvoerkeuken geen onderdeel uitmaakt van de gevraagde omgevingsvergunning. De binnen de inrichting van vergunninghouder verleende veehouderij, brijvoerkeuken en mestbe- en verwerkingsinstallatie zijn namelijk losstaande bedrijfsactiviteiten, terwijl de aanvraag enkel betrekking heeft op de mestbe- en verwerkingsinstallatie. Dit betekent naar het oordeel van de rechtbank dat een (her)beoordeling van de door de veehouderij en/of brijvoerkeuken veroorzaakte geurbelasting in het kader van de voorliggende vergunning niet aan de orde is. De rechtbank verwijst hiertoe naar de uitspraak van de Afdeling van 20 april 2016, ECLI:NL:RVS:2016:1031, waarin is overwogen dat uit artikel 2 van de Wet geurhinder en veehouderij (hierna: Wgv) volgt dat de Wgv alleen ziet op de geurhinder van dierenverblijven. Blijkens de geschiedenis van de totstandkoming van de Wgv, heeft de wetgever niet beoogd hierbij regels te stellen voor geur die vrijkomt bij het bewerken of verwerken van mest. De beoordeling van geurbronnen als de bewerking of verwerking van mest, dient plaats te vinden op grond van artikel 2.14 van de Wabo. Onder geurhinder van dierenverblijven wordt derhalve niet mede verstaan de geurhinder als gevolg van het bewerken of verwerken van mest buiten de dierenverblijven. Het betoog slaagt niet."

"Aanvaardbaar geurhinderniveau?"

13. Tot slot stellen eisers zich op het standpunt dat meerdere kanttekeningen te plaatsen zijn bij de onderbouwing van de conclusie dat sprake is van een aanvaardbaar geurhinderniveau, omdat een provinciaal geurbeleid ontbreekt en door verweerder niet is ingegaan of bij gelijksoortige activiteiten de aangenaamheid van de geur overeenkomstig is beoordeeld.

14. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich, onder verwijzing naar artikel 2.7a, derde lid, van het Activiteitenbesluit milieubeheer, terecht op het standpunt gesteld dat een provinciaal geurbeleid niet noodzakelijk is ter onderbouwing of sprake is van een aanvaardbaar geurhinderniveau. Het ontbreken van een provinciaal geurhinderbeleid betekent niet dat verweerders conclusies ten aanzien van het aanvaardbaar geurniveau onjuist zouden zijn. Verweerder heeft in het onderhavige geval op basis van de geurverspreidende activiteiten, hinderlijkheid van de geur, de bijdrage in de totale geur en de aard van de woningen die belast worden, op grond van een richt- en grenswaarde een aanvaardbaar geurhinderniveau vastgesteld. Verweerder heeft voor de bepaling van het acceptabel hinderniveau aansluiting gezocht bij de hedonische waarde, zijnde een maat voor de onaangenaamheid van een geur die vaak wordt gebruikt voor vaststelling van de toetsingswaarden. Gesteld noch gebleken is dat de wijze waarop deze hedonische waarde is vastgesteld niet juist zou zijn. Bovendien is niet betwist dat vergunninghouder beschikt over de best beschikbare technieken om de verspreiding van geur zoveel mogelijk te beperken. Tevens is onbetwist dat vergunninghouder een geurbeheerplan dient te overleggen. Het betoog faalt.

Conclusie

15 Het beroep is ongegrond."

Aangezien er geen hoger beroep is ingesteld, betreft het hier een onherroepelijke vergunning.

Voorgaande is dan ook absoluut geen reden om te oordelen dat er vanuit de mestverwerking een ontoelaatbare geurhinder ontstaat die ons zou nopen om die situatie te actualiseren.

3.3.2 Overwegingen ten aanzien van onderhavig actualisatieverzoek

Zoals reeds beschreven ziet onderhavig verzoek op het dusdanig actualiseren van de vigerende omgevingsvergunningen van Ashorst B.V. dat vergunninghouder verplicht wordt tot het in werking hebben van industriële luchtwasinstallaties, waarmee de geuroverlast en de ammoniakemissies sterk worden gereduceerd. Verzoekers stellen tevens dat er getoetst zou moeten worden aan een strengere geurnorm omdat reeds sprake zou zijn van een industrieel bedrijf, ook wordt aangegeven dat het bedrijf plasmatechnologie toe zou kunnen passen of dat het bevoegd gezag de vergunning voor een aantal stallen in zou kunnen trekken. De Crisis- en Herstelwet alsmede het Schone Lucht Akkoord ligt volgens verzoeker ten grondslag aan dit actualisatieverzoek. In deze paragraaf zullen wij achtereenvolgens ingaan op onze overwegingen ten aanzien van voornoemd verzoek.

3.3.2.1 Actualisatieplicht BBT

Zoals reeds overwogen beschikt de inrichting op het moment van schrijven over verleende omgevingsvergunningen waarin getoetst is aan de actuele BBT-conclusies en BREF's, alsmede de in de bijlage bij de Mor aangewezen informatiedocumenten. Wij merken wel op dat er nog een beroepzaak loopt tegen de omgevingsvergunning waarin wij op verzoek van derden (waaronder huidige verzoeker) de vergunning(en) van Ashorst geactualiseerd hebben aan de hand van de BBT-conclusies Intensieve Veehouderij. Uiteindelijk is het dus nog aan de rechter of de opgelegde BBT's (met name het huisvestingssysteem met het hoogst mogelijke geurverwijderingsrendement bij de traditionele stallen) door het bevoegd gezag geëist mogen worden in deze situatie.

Voor wat betreft geur is de Wgv het exclusieve toetsingskader voor de veehouderij activiteiten en geldt voor mestverwerking een ander toetsingskader, zijnde het aanvaardbare geurhinderniveau.

De mestverwerking, zo is door de Rechtbank Limburg geoordeeld, veroorzaakt geen ontoelaatbare hinder. Hier is dus ook geen reden, zoals reeds gesteld, om de mestverwerking verder te actualiseren.

Indien zowel de veehouderij-activiteiten voldoen aan de Wgv en de mestverwerking een toelaatbaar geurhinderniveau veroorzaakt is er geen reden de vergunning verder te actualiseren. Cumulatie van deze geuren, voor zover überhaupt te bepalen, is niet aan de orde in een omgevingsvergunning voor het oprichten of veranderen van een inrichting.

Zie o.a. uitspraak Rb Limburg 24 juli 2020, ECLI:NL:RBLIM:2020:5462.

"Ten aanzien van de volgens eisers ten onrechte niet beoordeelde cumulatie van geur heeft verweerder zich in het verweerschrift primair op het standpunt gesteld dat dit niet beoordeeld hoeft te worden en dat geur van mestverwerking en geur van veehouderijen ook niet bij elkaar opgeteld kunnen worden. Vervolgens heeft verweerder er op gewezen dat de geurcontouren van Heideveld B.V., van de bio-energiecentrale en pluimveehouderij van Kuipers Kip de geurcontour van RMS niet overlappen, met uitzondering van gebieden waarin geen geurgevoelige objecten zijn gelegen. Dit is met kaartmateriaal inzichtelijk gemaakt.

19.7. Nu eisers de juistheid van laatstgenoemde vaststelling niet, althans niet gemotiveerd, hebben bestreden, bestaat reeds daarom geen grond voor het oordeel dat verweerder ten onrechte de cumulatie van geur bij geurgevoelige objecten niet heeft beoordeeld. Daar komt bij dat verweerder zich terecht op het standpunt stelt dat beoordeling van cumulatieve geurhinder, voor zover daar in dit geval kaders voor bestaan, alleen aan de orde is in het ruimtelijke spoor bij de toestemming als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wabo.

Onder 15.1 is reeds door de rechtbank overwogen dat het bouwplan past binnen de doeleindenomschrijving van het geldend bestemmingsplan. De afwijking ziet op strijd met een aantal bouwregels, zodat een beoordeling of door de afwijking nog sprake is van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat niet speelt. De beroepsgrond slaagt niet."

3.3.2.2 Schone Lucht Akkoord en Besluit uitvoering Crisis- en herstelwet (eenentwintigste tranche)

Zoals reeds beschreven in paragraaf 3.2.3 van de considerans bevat artikel 7af, derde lid, van het Besluit uitvoering Crisis- en herstelwet (eenentwintigste tranche) de discretionaire bevoegdheid om bij besluit maatregelen voor te schrijven die de emissie van geur, ammoniak of zwevende deeltjes (PM₁₀) verminderen, als blijkt dat de nadelige gevolgen van deze emissies voor het milieu verder kunnen, onderscheidenlijk moeten worden beperkt, vanwege:

- a. de ontwikkeling van de technische mogelijkheden tot bescherming van het milieu;
- b. de ontwikkeling van de kwaliteit van het milieu;
- c. de cumulatieve gevolgen van de emissie van geur, ammoniak of zwevende deeltjes (PM₁₀) door veehouderijen;
- d. door het bevoegd gezag vastgesteld beleid voor verbetering van de luchtkwaliteit; of
- e. onaanvaardbare geurhinder als bedoeld in het twaalfde lid van artikel 7af van het Besluit uitvoering Crisis- en herstelwet.

Het derde lid maakt het dus mogelijk om strengere eisen te stellen dan waartoe het Besluit emissiearme huisvesting verplicht. Dit heeft dus louter betrekking op de activiteit: het houden van landbouwhuisdieren. Het gaat om maatregelen die strenger zijn dan op grond van de maximale emissiewaarde noodzakelijk is. Redenen hiervoor zijn dat er betere technieken beschikbaar zijn of huisvestingssystemen of als specifieke milieumomstandigheden hierom vragen. Dit lid maakt het ook mogelijk om strengere maatregelen voor te schrijven die nodig zijn vanwege cumulatieve gevolgen van emissies. Ook lokale ambities voor verbetering van de luchtkwaliteit kunnen reden zijn om maatregelen voor te schrijven. Tevens kan onaanvaardbare geurhinder een reden zijn om maatregelen voor te schrijven. In het twaalfde lid is bepaald waarmee in ieder geval rekening wordt gehouden bij het bepalen of sprake is van onaanvaardbare geurhinder. Het is ook mogelijk om eisen te stellen aan stallen waarvoor geen maximale emissiewaarde geldt of aan stallen voor dieren die zijn uitgezonderd in artikel 2 van het Besluit emissiearme huisvesting.

Sinds de wijziging van de Regeling geurhinder en veehouderij van 19 juli 2018 en de daarmee samenhangende verhoging van de emissiefactoren wordt voor Ashorst B.V. een hogere geuremissie berekend en daarmee samenhangend een hogere geurbelasting bij de geurgevoelige objecten dan waarvan wij in het verleden vanuit zijn gegaan bij de vergunningverlening. Rekening houdende met wijziging van de Rgv, dit vanwege het lagere geurverwijderingsrendement van combi luchtwassers, zijn de vergunde geuremissies van de combi luchtwassers aanwezig binnen de inrichting toegenomen van 176.713,2 ouE/s naar 214.206,4 ouE/s. Uit de rekenresultaten blijkt dat niet bij alle geurgevoelige objecten kan worden voldaan aan de wettelijke van 14 OUE/m³ en bij de geurgevoelige objecten binnen de bebouwde kom van Castenray/Horst van 3 OUE/m³. Er is dus sprake van een zogenaamde overbelaste situatie.

Ten aanzien van Ashorst willen wij graag benadrukken dat bij besluit van 8 maart 2021 (zaaknummer 2019-204804, kenmerk 2021/5203) de vergunning van Ashorst op verzoek van omwonenden is geactualiseerd.

Met dit besluit zijn, in lijn met artikel 7af, reeds maatregelen van het bedrijf verlangd welke de voor geur overbelaste situatie in de omgeving moeten verbeteren. Wij merken wel op dat ook indien dit besluit bij de rechter intact blijft en het bedrijf de opgelegde maatregelen toepast er nog steeds sprake zal zijn van een zware overbelaste situatie met betrekking tot geur. Er wordt bij een aantal woningen bij lange na niet voldaan aan 14 OUE/m³ en daar waar deze wordt overschreden vaak ook niet aan 19,4 OUE/m³ (Rb Den Haag 14 september 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:9119).

Tegen dit besluit loopt nog wel een beroepszaak. Wij hebben in het door Ashorst bestreden besluit het bedrijf o.a. verplicht gesteld om op elk dierenverblijf, ook bij de traditionele stallen huisvestingssystemen met het hoogst mogelijke geurverwijderingsrendement te installeren (welke overigens ook zeer positief effect hebben op ammoniakemissies). Artikel 7af uit het Besluit uitvoering Chw was ten tijde van het besluit nog niet inwerking getreden, dus kon daar toen nog niet op worden gebaseerd. Dit was ook niet nodig omdat voor dit bedrijf rechtstreeks op grond van de Wabo de vergunning kon worden geactualiseerd.

Wij zien gezien het voorgaande nog geen mogelijkheden om vanwege geur het bedrijf strengere maatregelen dan BBT op te leggen of zelfs het sluiten van stallen te eisen wanneer nog niet eens duidelijk is of de eerste actualisatiebesluit door de rechter in stand wordt gehouden. Wij leggen vergunninghouder wel een verplichting op om in ieder geval ons een onderzoek toe te zenden met daarin de maatregelen die mogelijk zijn (ook niet erkende BBT-maatregelen) om de geurbelasting in de omgeving van Ashorst B.V. onder de 14 OUE/m³ te krijgen, doch in ieder geval aan 19,4 OUE/m³ wordt voldaan. Afhankelijk van de inhoud/kwaliteit van dit onderzoek en de uitspraak in de bodemprocedure van het reeds vastgestelde actualisatiebesluit zijn er vanuit het bevoegd gezag wellicht strengere maatregelen op te leggen om de geurbelasting te reduceren. Dit is naar onze mening gezien de omstandigheden nu echter nog te prematuur.

3.3.2.3 Geurnorm voor industrie

Zoals hierboven reeds aangegeven gelden voor de vergunde activiteiten van Ashorst B.V. twee separate toetsingskaders. De Wgv is van toepassing op de veehouderij en voor de mestverwerkingsinstallatie geldt het aanvaardbaar geurhinder niveau. De omstandigheid dat het bedrijf mogelijk gezien zou moeten worden als een industriële energie producent maakt hier geen verandering in. Hierbij is van belang dat het verzoek ziet op het aanscherpen van geurnormen ten aanzien van reeds vergunde activiteiten. Voor deze activiteiten is reeds geoordeeld dat deze passen binnen het bestemmingsplan en niet leiden tot een industriële omvang die in het kader van een goede ruimtelijke ordening niet gewenst zou zijn.

Zodoende is er geen aanleiding om een geurnorm voor industrie voor te schrijven.

3.3.3 Conclusie

Zoals overwogen in voorgaande (sub)paragrafen zien wij momenteel geen mogelijkheden om de vigerende omgevingsvergunningen van Ashorst B.V. nogmaals op verzoek van derden te wijzigen. Wel hebben wij een voorschrift aan dit besluit verbonden met daarin een onderzoeksverplichting voor vergunninghouder. Op basis van de resultaten van de onderzoeksverplichting en de uitspraak in de lopende bodemprocedure wordt opnieuw overwogen of een aanpassing van de vergunning aan de orde is.

4 Zienswijzen

4.1 Zienswijzen

Tussen 30 augustus 2023 en 10 oktober 2023 heeft de aanvraag en het ontwerp van het besluit ter inzage gelegen en is eenieder in de gelegenheid gesteld om zienswijzen naar voren te brengen. Van deze gelegenheid is wel gebruik gemaakt.

Zienswijzen indiener verzoek om actualisatie

Per brief van 28 september 2023, binnengekomen op 2 oktober 2023, heeft de indiener van het verzoek om actualisatie zienswijzen ingediend op het ontwerpbesluit. Wij hebben hieronder de inhoudelijke punten uit deze zienswijzen samengevat.

1. *Op blz.3 wordt gesteld dat er wel degelijk sprake is van een overbelaste situatie. Aangezien er vele mogelijkheden zijn om wettelijk en technisch gezien deze overbelasting op te heffen, is er zeker grond om de vergunning te actualiseren;*

Overwegingen

Wij verwijzen reclamant hiervoor naar onze overwegingen in paragraaf 3.3. waarin wij uiteengezet hebben waarom wij momenteel geen mogelijkheden zien om de vigerende omgevingsvergunningen van Ashorst B.V. nogmaals op verzoek van derden te wijzigen/actualiseren.

2. *De gemeente Horst aan de Maas is vanwege haar specifieke betrokkenheid gevraagd om advies. Dit advies is samengevat opgenomen, waardoor niet is na te gaan of er specifieke punten zijn die door de samenvatting zijn weggevallen. Het volledige advies dient te worden toegevoegd aan het definitieve besluit.*

Overwegingen

De inhoudelijke punten van het ingediende advies van het college zijn in z'n geheel opgenomen in het (ontwerp)besluit. Wat is weggelaten betreft enkel zaken als briefhoofd, aanhef en afsluiting. Het staat reclamant overigens vrij om deze adviesbrief (na gebruikelijke anonimisering van persoonsgegevens) in z'n geheel in te zien.

3. *Hoewel de inbreng van de gemeente verder zal worden beoordeeld door de Provincie, willen we toch alvast het volgende naar voren brengen over de opmerkingen van de NeR. Bij aanvaardbare geurhinder dient meegewogen te worden: o.a. de piekbelastingen omdat ze in veel gevallen hinder veroorzaken. Hiervan is zeker bij de mestverwerking sprake. Het meetrapport van Olfasense is daarvoor niet bruikbaar aangezien het onbetrouwbaar is vanwege diverse blunders, volslagen verkeerde berekeningen en aannames die niets met de werkelijkheid te maken hebben. Om de waarde van deze rapporten te duiden is het al voldoende enkele opvolgende rapporten met elkaar te vergelijken. Dat de rechter deze overneemt, is uitsluitend het gevolg van het gebrek aan inhoudelijke kennis over deze onderwerpen bij de rechters. Het gevolg is dat de rechter zonder meer de kant van de "deskundige" partijen kiest die gesteund worden door de Provincie. De Provincie is vervolgens ook niet in staat om de zienswijzen onafhankelijk te (laten) beoordelen, maar voert slechts verweer in plaats van de werkelijkheid te willen beschrijven. Naast de vele fouten, zijn ook meetsituaties niet beschreven.*

Overwegingen

Wij gaan ervanuit dat reclamant doelt op de geuronderzoeken die onderdeel uitmaken van de omgevingsvergunning met kenmerk 2020/13849 d.d. 2 april 2020 voor de wijziging van de mestverwerking. Deze onderzoeken zijn door ons uitvoerig getoetst en beoordeeld, op basis hiervan hebben wij overwogen dat er als gevolg van de mestverwerking sprake is van een aanvaardbaar geurhinderniveau en zijn overgegaan tot vergunningverlening van de activiteiten. Tegen dit besluit is beroep ingesteld. Dit beroep is bij uitspraak van de Rb van 11 mei 2021, ROE 20/1318, ECLI:NL:RBLIM:2021:3980 ongegrond verklaard en het besluit is inmiddels onherroepelijk. Aangezien er als gevolg van de mestverwerking sprake is van een aanvaardbaar geurhinderniveau zijn wij niet voornemens de omgevingsvergunning op dit punt te actualiseren dan wel te wijzigen.

4. *Een onderdeel waaraan ten onrechte geen enkele meting is gedaan of stank is toegekend, is de brijvoerkeuken, die wel degelijk een zeer hoge stankemissie heeft. In de vergunning is aan deze activiteit geen emissie beschreven of toegekend. Dit valt weliswaar niet onder de wgv, maar wel onder de algemene te vereisen regelgeving. Alleen om deze tekortkoming (zie crisis en herstelwet en SLA) dient de vergunning geactualiseerd te worden. Zoals duidelijk mag zijn, is er dus voldoende reden een nieuwe geactualiseerde vergunning voor te leggen.*

Overwegingen

Binnen de inrichting is een eigen brijvoerkeuken aanwezig. De keuken is dusdanig in werking dat eventuele geurhinder tot een minimum wordt beperkt. De producten worden apart van elkaar bewaard in diverse opslagsilo's. In "mengbakken" wordt per voerronde het brijvoer op basis van een vast recept bereid. Na het bereiden van het brijvoer wordt het vrijwel direct gevoerd aan de aanwezige dieren. In de onderliggende vergunning(en) zijn voorschriften gesteld die eventuele geuremissie van deze activiteiten moeten minimaliseren. Denk hierbij aan werken in gesloten ruimten, het afzuigen van lucht uit deze ruimten om deze daarna door een luchtwasser te leiden. Wij zijn van mening dat de stelling van reclamant dat de brijvoerkeuken een zeer hoge stankemissie heeft niet is onderbouwd. Bij handhavingsbezoeken is de brijvoerkeuken ook gecontroleerd, deze voldoet aan de gestelde voorschriften. tevens is geen overmatige stank buiten de inrichtingsgrens geconstateerd welke te herleiden zou zijn naar de brijvoerkeuken bij Ashorst. Op dit punt is volgens onze mening dus geen actualisatie noodzakelijk of zelfs mogelijk.

5. *Op blz. 8 komt u tot de conclusie dat de inrichting van Ashorst B.V. met het reeds eerder genomen actualisatie besluit voldoet aan BBT-conclusies voor intensieve veehouderij. Verdere actualisatie met betrekking tot dit punt is volgens u dus niet mogelijk. Deze conclusie is om twee redenen onjuist en dient u aan te passen: De algemene plicht voor de overheid (zie uw blz.9) is het actualiseren in zijn algemeenheid, om "regelmatig te bezien of de voorschriften die aan een omgevingsvergunning zijn verbonden, nog toereikend zijn gezien de ontwikkelingen op het gebied van de technische mogelijkheden tot bescherming van het milieu en de ontwikkelingen met betrekking tot de kwaliteit van het milieu." De actualisatie van de vergunningen verbonden aan de IPPC-richtlijnen zijn daarin niet het enige middel om te actualiseren. De technische middelen gaan veel verder dan deze BBT-technologieën. De ontwikkelingen met betrekking tot het milieu zijn in versneld tempo aan het veranderen, terwijl hier sprake is van een grote ammoniak uitstoot en geurbelasting.*

Overwegingen

Zie onze overwegingen onder punt 1.

6. *De ondernemer heeft beroep aangetekend tegen het investeren in wassers op twee conventionele stallen. Sinds de geactualiseerde vergunning is ca 2 jaar verstreken. Het beroep moet nog dienen en*

dan zal de ondernemer nog ca 3 jaar claimen om te gaan investeren in de voorgeschreven wassers. Deze termijn is dermate lang dat hernieuwd actualiseren logisch is gezien de grote maatschappelijke en milieutechnische veranderingen en technische mogelijkheden de afgelopen 2 jaren.

Overwegingen

Dat vergunninghoudster gebruik gemaakt heeft van de rechtsbescherming tegen het eerder genomen actualisatiebesluit door in beroep te gaan is correct. Dat het daardoor langer duurt voordat de actualisatie in de feitelijke bedrijfsvoering gerealiseerd wordt (als het besluit überhaupt in stand blijft) is tevens correct. Dit alles kan voor ons echter geen reden zijn om nu de omgevingsvergunningen van het bedrijf weer te wijzigen. Bovendien hebben wij in het besluit overwogen dat het mede gelet op de nog lopende beroepzaak tegen het eerder genomen actualisatiebesluit het op dit moment niet opportuun is om nu wederom tot actualisatie over te gaan.

- 7. De aanpassingen in de crisis en herstelwet en de SLA bieden nu de mogelijkheden meer ingrijpende maatregelen voor te schrijven, die tevens zullen leiden tot een geurlast van maximaal 5 Odeur, waar de gemeente naar toe werkt. Immers, er is nog steeds sprake van een zwaar overbelaste situatie.*

Overwegingen

Ten aanzien van dit punt benadrukken wij wederom dat bij besluit van 8 maart 2021 (zaaknummer 2019-204804, kenmerk 2021/5203) de vergunning van Ashorst op verzoek van omwonenden reeds is geactualiseerd. Met dit besluit zijn, in lijn met artikel 7af van de Crisis en Herstelwet, reeds maatregelen verlangd welke de voor geur overbelaste situatie in de omgeving moeten verbeteren. Artikel 7af uit het Besluit uitvoering Chw was ten tijde van het besluit nog niet inwerking getreden, dus kon daar toen nog niet op worden gebaseerd. Tevens verwijzen wij naar paragraaf 3.3.2.2. van dit besluit voor de overwegingen inzake de Chw en het SLA met betrekking tot het ingediende actualisatieverzoek.

- 8. De plannen van de gemeente zijn een geurverordening in te voeren (zie het collegeadvies van oktober 2022) van 5 odeur. Dit valt te zien onder de term "en de ontwikkelingen met betrekking tot de kwaliteit van het milieu".*

Overwegingen

Uit vaste rechtspraak² volgt dat het bevoegd gezag geen rekening hoeft te houden met toekomstig te wijzigen beleid en/of wet- en regelgeving, maar louter met het ten tijde van het te nemen besluit geldende beleid en/of wet- en regelgeving. Gelet op deze omstandigheden hebben wij het toekomstige geurbeleid en/of geurverordening van de gemeente niet bij het besluit betrokken.

- 9. Op blz.10 wordt gerefereerd aan de bijdrage aan de gezondheid door het verminderen van fijnstof. Zoals bekend, is met name het ultra fijnstof een grote belasting voor burgers door opname via de longen naar de bloedbaan en de hersenen. Dit direct gerelateerd aan de hoeveelheid uitstoot van vrije ammoniak. Het is derhalve zaak deze ammoniak uitstoot in versneld tempo te verminderen. Met goede industriële wassers kan vrijwel 99% van de ammoniak uitstoot worden voorkomen en bij de juiste uitvoering ook 90% van de stank. Hiermee is duidelijk de noodzaak alsook de mogelijkheid middels de technische ontwikkelingen aangetoond.*

² ECLI:NL:RVS:2018:2010

Overwegingen

Dat er mogelijkheden of maatregelen bestaan om tot dergelijke reducties van bepaalde emissies te komen maakt nog niet dat deze zondermeer en overal opgelegd kunnen worden. Bij besluit van 8 maart 2021 (zaaknummer 2019-204804, kenmerk 2021/5203) hebben wij hierover reeds een afweging gemaakt en het bedrijf o.a. verplicht om (combi)luchtwater op de nu nog traditionele stallen te realiseren. Hierdoor is er sprake van een reductie van zowel geur, fijnstof en ammoniak. Dit besluit is nog niet onherroepelijk en het is de vraag of deze voorschriften in stand blijven. Dus om dan nu nog zwaardere en veel kostbaardere maatregelen van het bedrijf te verlangen is niet zonder meer mogelijk en daarom hebben wij ook een voorschrift aan dit besluit verbonden met daarin een onderzoek verplichting voor vergunninghouder. Op basis van de resultaten van de onderzoeksverplichting en de uitspraak in de lopende bodemprocedure kan opnieuw overwogen worden of een aanpassing van de vergunning aan de orde is.

10. *De vrijkomende stank van de brijvoerkeuken is weliswaar een onderdeel van de veehouderij, maar is niet bemeten, noch begrensd middels voorschriften. Daarmee is elke uitstoot van geur een illegale uitstoot. Van deze brijvoerkeukens is bekend, ook bij Ashorst, dat ze veel stank genereren die gedurende delen van de dag vrijkomen. Deze stankbron, die met piekperiodes tot zeer sterke stank leidt, zal als bron vastgelegd moeten worden (zal ook in de BMS tot uitdrukking zijn gekomen als men deze echt praktiseert). In rapporten van Wageningen wordt beschreven dat bedrijven met brijvoer een grotere stankproductie hebben dan met droog voer. Hier dient dus een voorschrift voor te worden voorgeschreven.*

Overwegingen

Zie onze overwegingen m.b.t. de brijvoerkeuken onder punt 4.

11. *Onderaan op blz. 11 wordt niet aangegeven in welke stal 225 minder vleesvarkens worden gehouden.*

Overwegingen

Voor de meest recente vergunde dieraantallen, in welke stal en met welk huisvestingssysteem (hangende beroep) deze moeten worden gehouden verwijzen wij reclamant naar het eerste actualisatiebesluit van 8 maart 2021 (zaaknummer 2019-204804, kenmerk 2021/5203) waarin een volledige dierentabel is opgenomen.

12. *Door de twee conventionele stallen met grote stank en ammoniak uitstoot te sluiten kan reeds direct zonder investeringen een grote sprong voorwaarts gemaakt worden. De rentabiliteit van deze stallen kan blijven bestaan gezien de grote aantallen zonnepanelen die mede door de SDE-subsidie een gegarandeerde opbrengst hebben.*

Overwegingen

Zie onze overwegingen onder punt 9.

13. *De aanpassing van de rendementen van de wassers in 2018 heeft voor de ondernemer geen consequenties gehad. De omgeving heeft echter daardoor van het begin af veel meer te verduren gehad dan de wetgever voor ogen had. Met de eerder genoemde wettelijke mogelijkheden en de technische mogelijkheden kan hier nu een correctie, meer in balans, worden gerealiseerd. De extra overbelaste situatie wordt door u op blz. 12 helder omschreven.*

Overwegingen

De tussen 2013 en 2018 opgetreden toename van de vergunde geuremissie en –belasting en daarmee verslechtering van het leekklimaat, dit als gevolg van de problematiek met de combi luchtwassers, kan volgens het Kamerstuk³ dan ook niet worden toegewezen aan de veehouder. Dus op basis hiervan de omgevingsvergunning(en) wederom te actualiseren houdt juridisch geen stand.

14. Door de beroepszaak zal het nog minstens 4 jaar duren voordat de ammoniak (dus bron voor ultrafijnstof) en stankuitstoot wordt verminderd. Dat is een termijn die het mogelijk maakt nu al de vergunning te actualiseren.

Overwegingen

Zie onze overwegingen onder punt 6.

15. Voorschrift 1.3.b op blz. 13 is zonder controle nietszeggend. In het definitieve besluit dient te worden opgenomen of aan deze regel daadwerkelijk in de praktijk wordt voldaan.

Overwegingen

Reclamant verwijst in zijn zienswijzen naar een voorschrift welke is opgelegd in het eerste actualisatiebesluit (zaaknummer 2019-204804, kenmerk 2021/5203). Tegen dit besluit loopt nog beroep. Wij zijn op dit moment niet voornemens om deze voorschriften nogmaals aan te passen.

16. Voorschrift 1.4, 1.5 en 1.6 geven aan dat een MBS en dus geurbeheersplan per 1 januari moet zijn ingevoerd en in werking zijn. Een totaaloverzicht aan geurbronnen, piekbelasting en functionerend protocol van monitoring van geur, alsmede het opsporen en evalueren van stank is er dus al. De resultaten daarvan dienen bij een besluit te worden meegenomen. De basis van het gedachte nieuwe voorschrift is derhalve aanwezig en had in dit ontwerp meegenomen moeten en kunnen worden. In ieder geval zal een eerlijk overzicht laten zien dat versneld geactualiseerd moet worden.

Overwegingen

Er is een milieubeheersysteem aanwezig binnen de inrichting dat volgens onze toezichthouder voldoet aan voorschrift 1.4 uit het actualisatiebesluit van 2 maart 2021. Verder is er een geurbeheersplan (en een klachtenprotocol) aanwezig binnen de inrichting, dat volgens onze toezichthouder voldoet aan de vereisten uit voorschriften 1.5 en 1.6 uit het actualisatiebesluit van 2 maart 2021. Reclamant geeft aan dat deze stukken dan maar de basis moeten vormen voor een “nieuwe en versnelde actualisatie”, wij kunnen deze stelling niet volgen. Een geurbeheersplan is bedoeld om geurproblemen voor te zijn en om adequaat te reageren op problemen. Het verplicht de veehouder om kritisch te kijken naar de impact van geuremissie uit zijn bedrijf en om daar waar mogelijk maatregelen te nemen. Het is reeds bekend welke activiteiten binnen het bedrijf voor geuremissie (kunnen) zorgen tevens zijn de geurreducerende maatregelen die wij op kunnen leggen en die volgens ons juridisch stand kunnen houden reeds opgelegd in de onderliggende vergunningen.

³ Kamerstukken II 2017/18, 29383 nr. 295

17. *De resultaten van het MBS dienen aan de omgeving te worden getoond en de evaluatie jaarlijks verschaft, zodat zij ook zien hoe er met klachten wordt omgegaan en wanneer in verband met de windrichting bepaalde activiteiten worden stop gelegd.*

Overwegingen

Er kan door de omgeving wellicht bij het bedrijf inzage gevraagd worden in het MBS en bijbehorende geurbeheersplan. Wij hebben deze stukken echter niet tot onze beschikking.

18. *Op blz. 14 wordt vermeld dat stoffen van de Bijlage Aa, onderdeel IV van de uitvoeringsregeling meststoffenwet mogen worden verwerkt als co-substraten. Dit is onjuist. Een van de artikelen mag, omdat dit bewerkte mest zou kunnen zijn, niet worden toegevoegd.*

Overwegingen

Acceptatie en verwerking van mest (Euralcode 02 01 06) afkomstig van buiten de inrichting is ten tijde van dit schrijven niet vergund voor de inrichting van Ashorst B.V. Voor een overzicht van de Eural-codes die wel geaccepteerd en verwerkt mogen worden verwijzen wij reclamant naar de vergunning met kenmerk 2020/13849 d.d. 2 april 2020.

19. *Een eventuele aanvraag voor externe mest (een andere B.V. is, ook als het dezelfde eigenaar heeft, naar vergunning en de wet, een ander bedrijf. Een dergelijk vergunningaanvraag voor verwerking van mest van een ander bedrijf kan slechts in behandeling genomen worden als er een totaaloverzicht en plannen en planning zijn voor de definitieve verbetering voor de gehele situatie en overbelasting van dit bedrijf.*

Overwegingen

Wij dienen aanvragen te toetsen aan wet- en regelgeving wanneer deze worden ingediend. Er is geen juridische basis om een aanvraag niet te behandelen op basis van hetgeen reclamant in zijn zienswijzen opmerkt. Verder is er bij het onderdeel mestverwerking geen sprake van een overbelaste situatie, deze activiteiten zorgen niet voor een onacceptabel geurhinderniveau in de omgeving, zoals reeds is afgewogen in ons besluit met kenmerk 2020/13849 d.d. 2 april 2020.

20. *Blz. 14 onder 3.3.1.5. De overwegingen voor de rechtbank voor de situatie rond de mestverwerking zijn gebaseerd op een bijzonder slecht rapport van Olfasense, gedragen door DLV en gesteund door de RUDZL. Het rapport laat de slechte kwaliteit van sommige "deskundige" partijen zien. Foute berekeningen, onvolledige beschrijvingen van de waarnemingsgegevens en buitengewoon wonderlijke aannames. Hoe onbetrouwbaar deze aannames zijn mag blijken uit terminologie en aannames van opeenvolgende rapporten over dezelfde situaties van dit bedrijf. De rechter heeft besloten, niet op grond van deskundigheid, maar op grond van de mening van de RUDZL en Olfasense, om deze waarden te erkennen. Dat de rechtbank een dergelijke fout maakt, alleen op basis van een logo van de deskundige partij is niet juist, maar zo werkt dat nu eenmaal. Dat de RUDZL niet openstaat voor correcties van deze onjuistheden en ver bezijden de werkelijkheid zijnde aannames kan geen standhouden. De RUDZL dient te waarborgen dat de aangeleverde gegevens betrouwbaar zijn en kan deze niet gemakshalve gewoon overnemen. Ook deze gegevens dienen in verband met de actualisatie heroverwogen en dicht bij de waarheid gebracht te worden.*

Overwegingen

Zie onze overwegingen onder punt 3.

21. *Op blz 14 en 15 worden onjuiste zaken beschreven, mogelijk als citaten van de rechtbank, wat ze overigens niet minder onjuist maakt. Weliswaar is gestopt met de droger en het pelletiseren van de mest, echter de conclusie dat dit vergund was, is onjuist. De vergunning waarop de Provincie dit baseerde sloot expliciet nieuwe activiteiten uit (zoals dit drogen). Daarnaast was het een milieu neutrale vergunning, zodat ook geen enkele geur of ammoniak bij de activiteit mocht vrijkomen. Hier was dus bij het stopleggen van deze illegale activiteit, geen sprake van een verbetering.*

Overwegingen

Zie onze overwegingen onder punt 3.

22. *Weliswaar is er een bijzonder matig werkend systeem (grote fundamentele rekenfouten) van zuivering van de hydrolysering aangebracht, echter hier was voor die tijd ook geen stanklast aan toegerekend, hetgeen dus theoretisch geen verbetering was, maar een halvering van een overtreding.*

Overwegingen

Zie onze overwegingen onder punt 3.

23. *De opmerking dat de geurbelasting vooral vermindert door de plasma unit en de na geschakelde technieken van de stallen is onjuist, aangezien er geen na geschakelde technieken voor de stallen zijn ingevoerd en de Plasma techniek niet wordt toegepast. Op deze zaken kan de RUD zich dus niet beroepen bij haar besluit.*

Overwegingen

Zie onze overwegingen onder punt 3.

24. *De brijvoerkeuken is bij het besluit niet meegenomen (blz 15) omdat de aanvraag daar niet over ging. Voor de vraag om actualisatie is dit echter wel degelijk een wezenlijk onderdeel, waar de eis van 0 emissie aan gekoppeld mag worden.*

Overwegingen

Zie onze overwegingen onder punt 4.

25. *De rechtbank spreekt van bepaalde niveaus van stank. De RUD heeft echter, zoals eerder aangegeven, de verplichting ook piekbelastingen mee in overweging te nemen en gezien de ruime mate van stankklachten kan aangenomen worden dat hiervan in ruime mate sprake is.*

Overwegingen

Zie onze overwegingen onder punt 3.

26. *Blz. 15 onderaan. Het feit dat de vergunning definitief is geworden omdat geen beroep is aangetekend, wil niet zeggen dat de RUD niet de plicht heeft zelf nadrukkelijk na te denken en te heroverwegen of geen aanpassingen nodig zijn. Anders dan de rechtbank heeft de RUD te waarborgen dat in verband met het maatschappelijk belang de aangeleverde gegevens betrouwbaar en correct zijn. De vele klachten duiden erop, dat de meeste te maken hebben met de vergisting, wat ook logisch lijkt te worden gevonden door de ondernemer. Hij lijkt nu bereid te zijn kleine investeringen te doen om een stankprobleem te verkleinen waar eerst de RUD nadrukkelijk de situatie, op basis van het rapport van OLFASENSE, met foute aannames heeft gebagatelliseerd.*

Overwegingen

Zie onze overwegingen onder punt 3.

27. Op blz 16 wordt wederom gemeld dat de rechtbank Limburg heeft geoordeeld dat er geen sprake is van ontoelaatbare hinder. Ook hier geldt dat de rechtbank zich ten onrechte geheel baseert op de uitspraken in het foutieve rapport van Olfasense, gedekt door de RUDZL die de foute berekeningen en vooral aannames eenvoudig heeft verdedigd. Het maatschappelijk belang ging daarbij ten onder door onvoldoende deskundig weerwoord van de RUD.

Overwegingen

Zie onze overwegingen onder punt 3.

28. Op biz 17 wordt helder aangegeven dat de overbelaste situatie van Ashorst zeer groot is en tevens worden mogelijkheden tot aanpak middels actualisatie beschreven. Er is derhalve niets dat een actualisatie zou moeten tegenhouden.

Overwegingen

Zoals wij overwogen hebben in onderhavig besluit ligt er reeds een actualisatiebesluit welke de overbelaste situatie bij Ashorst zou doen verbeteren. Nu wederom nieuwe en wellicht zwaardere maatregelen opleggen is juridisch niet houdbaar. Er zal eerst bezien moeten worden of het reeds genomen actualisatiebesluit in stand blijft.

29. Blz. 18: Het beroep van de ondernemer tegen de vergunning biedt een extra mogelijkheid en eigenlijk ook noodzaak om de vergunning te actualiseren.

Overwegingen

Zie onze overwegingen onder punt 6.

30. Het nu toevoegen van extra geurbronnen door bv aanvoer van mest kan niet plaats hebben alvorens een goed plan van aanpak en planning te hebben voor een vermindering van niet 19.1, niet 14, maar 5 odeur zoals het gemeentelijk plan is voor de geurverordening.

Overwegingen

Zie onder overwegingen onder punt 19.

31. Voorschrift 1.1 is een onduidelijk voorschrift omdat het de keuze laat uit twee stankbelastingen. Hier kan, ook gezien toekomstige geurverordeningen, slechts een norm staan en dat is dan 5 odeur. Het noemen van twee normen maakt het voorschrift niet handhaafbaar.

Overwegingen

Het voorschrift is weldegelijk handhaafbaar aangezien het de vergunninghoudster verplicht een onderzoek in te dienen naar het reduceren van de geuremissie van de bestaande veehouderij. Bij het niet indienen van een dergelijk onderzoek kan er dus gehandhaafd worden. Tevens dienen wij dit onderzoek goed te keuren, bij een niet voldoende onderbouwd onderzoek kan kunnen wij vergunninghoudster verzoeken dit aan te vullen, bij niet of niet tijdig aanvullen kan ook hier op gehandhaafd worden. De twee opgelegde normen komen voort uit het toetsingskader voor veehouderijen en bestaande jurisprudentie inzake overbelaste situaties zoals het geval is bij Ashorst B.V. De norm van

5 odeur waar reclamant naar verwijst heeft (nog) geen enkele status in de wetgeving of ons toetsingskader.

32. *U kunt nu reeds een maatregel opleggen direct, los van dit besluit, in het kader van de SLA, de opdracht te geven om binnen 6 maanden te komen met de voorstellen voor de aanpak van maatregelen om onder de 5 odeur te komen en tot dat moment geen nieuwe aanvragen meer in behandeling te nemen.*

Overwegingen

Voorschrift 1.1 van dit besluit ziet toe op een onderzoeksverplichting voor vergunningshoudster waarin wij deze verplichten om te kijken welke mogelijkheden er nog zijn om de geurbelasting van de bestaande veehouderij te reduceren. Tevens verwijzen wij naar paragraaf 3.3.2.2. van dit besluit voor de overwegingen inzake de Chw en het SLA met betrekking tot het ingediende actualisatieverzoek.

Zienswijzen (namens) vergunninghouder

Per brief van 10 oktober 2023, binnengekomen per mail op 10 oktober 2023 en op 16 oktober 2023 per post, heeft Linssen Advocaten te Tilburg namens vergunninghouder (Ashorst B.V.) een zienswijzen ingediend op het ontwerpbesluit. Wij hebben hieronder de inhoudelijke punten uit deze zienswijzen (deels) samengevat en onze reactie hierop onder ieder punt ingevoegd:

1. *Er bestaat geen noodzaak voor een onderzoeksverplichting*

Cliënte kan zich uiteraard verenigen met het feit dat uw college geen mogelijkheden ziet om vanwege geur het bedrijf strengere maatregelen dan BBT op te leggen. Terecht wordt door uw college opgemerkt dat reeds op 2 maart 2021 een actualisatiebesluit is genomen. Uw college heeft reeds eerder besloten de omgevingsvergunning van cliënte te actualiseren. Dit betekent concreet dat uw college, gelet op artikel 2.30, eerste lid juncto artikel 5.10, lid 1 van het Bor, artikel 2.31, eerste lid onder b (ambtshalve plicht tot wijzigen vergunning) juncto het tweede lid, onder b (verzoek derden tot actualisatie), alsmede artikel 2.31a (verlaten grondslag aanvraag) van de Wabo, de omgevingsvergunning van 22 augustus 2013 (zaaknummer 2012-0543) op verzoek van derden, alsmede vanuit de actualisatieplicht, heeft gewijzigd. Zo dienen de stallen 5 boven en 6 uiterlijk 1 januari 2023 te zijn voorzien van een erkend huisvestingssysteem met het hoogst mogelijke geurverwijderingsrendement, zoals opgenomen in de meest recentelijk gepubliceerde Regeling geurhinder en veehouderij (Rgv) ten tijde van vergunningverlening. Daarnaast geldt dat de dierenverblijven binnen de inrichting uiterlijk 1 juli 2022 aantoonbaar dienen te voldoen aan verschillende voorwaarden die worden gesteld.

Verder dient cliënte uiterlijk op 1 januari 2022 een milieubeheersysteem (MBS) te hebben ingevoerd en inwerking te hebben waarin de elementen 1 tot en met 11, met uitzondering van 10 zijn opgenomen, zoals beschreven in BBT 1 van de BBT-conclusies Intensieve veehouderij. Het geurbeheersplan maakt hiervan onderdeel uit. Voorts heeft uw college, bij besluit van 2 juni 2022, voorschrift 1.3 gewijzigd, omdat u heeft geconstateerd dat het oorspronkelijk voorschrift een aantal onvolkomenheden bevatte. Cliënte stelt zich op het standpunt dat onduidelijk is waarom thans wederom een extra voorschrift aan de omgevingsvergunning milieu verbonden dient te worden met daarin een onderzoeksverplichting. Het is onduidelijk wat de juridische grondslag hiervoor is. Nu de omgevingsvergunning reeds is geactualiseerd conform de BBT-conclusies Intensieve Veehouderij, bestaat er geen aanleiding/noodzaak om aan cliënte een onderzoeksverplichting op te leggen.

De Wabo noemt een aantal gevallen waarin de aan een omgevingsvergunning milieu verbonden voorschriften moeten worden gewijzigd. De regeling is hiervoor opgenomen in artikel 2.31 van de Wabo. Nu uw college reeds eerder heeft gezien (oftewel heeft onderzocht) of de voorschriften die aan de

omgevingsvergunning milieu zijn verbonden nog toereikend zijn gezien (1) de ontwikkelingen op het gebied van de technische mogelijkheden tot bescherming van het milieu en (2) de ontwikkelingen met betrekking tot de kwaliteit van het milieu (artikel 2.30, lid 1 Wabo), is voldaan aan de actualisatietoets (die in feite een onderzoeksplicht behelst). Deze actualisatieplicht is vastgelegd in artikel 2.31, lid 1 aanhef en onder b van de Wabo. Door het nemen van het besluit van 2 maart 2021 heeft uw college toepassing gegeven aan de actualisatietoets en actualisatieplicht. Met het nemen van dit besluit heeft uw college zo groot mogelijke bescherming van het milieu bewerkstelligd. Uw college heeft cliënte reeds eerder gedwongen om vergaande maatregelen te treffen. Als gevolg van de verstrekkendheid van het besluit van 2 maart 2021, bestaat thans geen noodzaak om ook nog eens van cliënte een onderzoek te verlangen naar de maatregelen die mogelijk zijn om de geurbelasting bij geurgevoelige objecten in de omgeving onder de 14 O_Ue/m³ te krijgen.

Overwegingen

Vergunninghouder acht dat op grond van het besluit van 2 maart 2021 reeds de zo groot mogelijke bescherming van het milieu wordt bewerkstelligd nu de omgevingsvergunning reeds is geactualiseerd conform de BBT-conclusies Intensieve Veehouderij.

In paragraaf 3.3.2.2. van het besluit is echter overwogen dat met het besluit van 8 maart 2021 (zaaknummer 2019-204804, kenmerk 2021/5203) reeds BBT maatregelen van het bedrijf zijn verlangd welke de voor geur overbelaste situatie in de omgeving moeten verbeteren, maar dat is geconstateerd dat met toepassing van deze maatregelen nog steeds sprake is van een zware overbelaste situatie met betrekking tot geur als gevolg van de varkenshouderij bij Ashorst.

Gelet op deze omstandigheden achten wij het in het belang van de bescherming van het milieu noodzakelijk dat wordt onderzocht welke aanvullende maatregelen mogelijk nog kunnen worden getroffen om deze overbelasting verder te reduceren.

2. Juridische grondslag onderzoeksverplichting onjuist

Vanwege het feit dat er sprake zou zijn van een overbelaste situatie aangaande geur door de veehouderij van cliënte, is uw college voornemens op grond van artikel 2.1 en artikel 2.31 lid 2 aanhef en onder b van de Wabo een onderzoeksverplichting op te leggen naar de mogelijkheden om de geurbelasting op de omgeving terug te brengen naar een aanvaardbaar niveau. De wet geeft het bevoegd gezag een (facultatieve) bevoegdheid tot wijziging van de aan de omgevingsvergunning milieu verbonden voorschriften. Deze bevoegdheid is vastgelegd in artikel 2.31 lid 2 aanhef en onder b van de Wabo. Artikel 2.31 lid 2 aanhef en onder b van de Wabo geeft daarmee het bevoegd gezag de bevoegdheid om de aan een omgevingsvergunning milieu verbonden beperkingen of voorschriften te wijzigen of in te trekken of daaraan nieuwe beperkingen of voorschriften te verbinden. Cliënte stelt zich op het standpunt dat artikel 2.31 lid 2 aanhef en onder b van de Wabo niet als juridische grondslag kan dienen om een onderzoeksverplichting te verlangen naar de mogelijkheden om de geurbelasting op de omgeving terug te brengen naar een aanvaardbaar niveau. Artikel 2.31 lid 2 aanhef en onder b van de Wabo ziet immers op een (facultatieve) bevoegdheid van uw college tot wijziging van de aan de omgevingsvergunning milieu verbonden voorschriften en houdt derhalve geen verband met het opleggen van een onderzoekverplichting aan cliënte.

Ten overvloede merkt cliënte nog op dat ten gevolge van toepassing van artikel 2.31 lid 2 aanhef en onder b van de Wabo geen andere inrichting mag ontstaan dan waarvoor vergunning is aangevraagd. Dit betekent dat de voorschriften die de vergunninghouder dwingen tot het treffen van maatregelen die zó ingrijpend zijn dat de grondslag van de aanvraag wordt verlaten - met andere woorden: de aanvankelijk door de vergunninghouder aangevraagde situatie strookt dan niet meer met de nieuwe situatie - niet zijn

toegestaan. Dit strookt echter niet met de opgelegde onderzoeksverplichting naar maatregelen voor het verlagen van de geurbelasting van de veehouderij. Dit bevestigt nog eens dat artikel 2.31 lid 2 aanhef en onder b van de Wabo niet als juridische grondslag kan dienen om een onderzoeksverplichting te verlangen. Gelet op het vorenstaande is het onderhavige ontwerpbesluit onzorgvuldig voorbereid en onvoldoende gemotiveerd. Er is aldus sprake van strijd met artikel 3:2 jo. 3:4 jo. 3:46 jo. 3:47 Awb. Reeds om die reden kan het ontwerpbesluit niet worden vastgesteld.

Overwegingen

Het standpunt van vergunninghoudster dat artikel 2.31 lid 2 aanhef en onder b van de Wabo geen grondslag biedt om een onderzoeksverplichting naar reductie van de geurbelasting voor te schrijven volgen wij niet.

Op grond van dit artikel heeft het bevoegde gezag de bevoegdheid om nieuwe voorschriften aan de vergunning te verbinden indien dat in het belang van de bescherming van het milieu noodzakelijk is en zolang dit niet leidt tot een verzwaring van de milieubelasting ten gevolgen van de inrichting en er geen andere inrichting ontstaat dan waarvoor eerder vergunning is aangevraagd.

Het nieuwe voorschrift dat wij aan de vergunning hebben verbonden is opgenomen in het belang van de bescherming van het milieu. Zoals reeds aangegeven is in paragraaf 3.3.2.2. van het besluit is overwogen dat ondanks toepassing van BBT nog steeds sprake is van een overbelaste geurbelasting afkomstig van de varkenshouderij. In het belang van de bescherming van het milieu is het zodoende gewenst om onderzoek te doen naar aanvullende maatregelen op basis waarvan de overbelaste situatie kan worden gereduceerd.

Het staat vast dat opnemen van deze onderzoeksverplichting niet tot een verzwaring van de milieubelasting ten gevolgen van de inrichting leidt. In tegenstelling tot hetgeen vergunninghoudster in haar zienswijze aangeeft leidt dit voorschrift er bovendien niet toe dat er een andere inrichting ontstaat dan waarvoor eerder vergunning is aangevraagd. Het gaat hier immers sec om het opleggen van een onderzoeksverplichting, er worden geen andere of strengere maatregelen voorgeschreven dan eerder zijn aangevraagd dan wel vergund. Van een verlating van de grondslag van de aanvraag kan gelet op deze omstandigheden dan ook geen sprake zijn.

Daarmee is het voorschrift via artikel 2.31 lid 1 aanhef en onder b van de Wabo op de juiste juridische grondslag voorgeschreven.

3. *Er is reeds sprake van een onderzoeksverplichting in de vorm van een geurbeheersplan*
Het is uw college bekend dat cliënte momenteel reeds maatregelen treft om de geurbelasting te verlagen. Zo voldoen de dierenverblijven binnen de inrichting aan de voorwaarden die staan opgenomen in voorschrift 1.3, behorende bij het besluit van 2 juni 2022. Daarnaast stelt cliënte alles in het werk om conform het vastgestelde geurbeheersplan werkzaam te zijn. In samenspraak met de toezichthouder wordt het geurbeheersplan zelfs jaarlijks geëvalueerd. Naar aanleiding van deze evaluatie worden bepaalde acties met elkaar besproken en uitgevoerd. Op deze manier wordt voortdurend de aandacht gevestigd op het verlagen van de geurbelasting van de veehouderij. Cliënte stelt zich dan ook op het standpunt dat op deze manier wordt voldaan aan de onderzoeksverplichting in de vorm van een geurbeheersplan. Door middel van onderzoek en overleg wordt het geurbeheersplan immers steeds meer vorm gegeven om de geurbelasting bij geurgevoelige objecten in de omgeving te verlagen. Gelet op vorenstaande, is een onderzoeksverplichting niet noodzakelijk omdat reeds voortdurend aandacht is voor het treffen van maatregelen om de geurbelasting van de veehouderij te verlagen. Ten onrechte houdt uw college hiermee geen rekening.

Overwegingen

Het geurbeheersplan waar vergunninghoudster naar verwijst is opgenomen in voorschrift 6.1.3 van het besluit van 2 maart 2021 (met kenmerk 2021/5203, zaaknummer 2019-20480). Het geurbeheersplan is onderdeel van het in voorschrift 6.1.2 voorgeschreven Milieubeheersysteem. Een geurbeheersplan is bedoeld om geurproblemen voor te zijn en om adequaat te reageren op problemen. Het verplicht de veehouder om kritisch te kijken naar de impact van geuremissie uit zijn bedrijf en om daar waar mogelijk maatregelen te nemen. In zoverre merkt vergunninghoudster terecht op dat op grond van het geurbeheersplan en de jaarlijkse evaluatie daarvan een bepaalde mate van onderzoek wordt gedaan om de geurbelasting zoveel als mogelijk te beperken.

De onderzoeksplicht die uit het geurbeheersplan volgt is echter voorgeschreven op basis van BBT. De onderzoekverplichting in onderhavig besluit gaat echter verder en is er specifiek op gericht om onderzoek te doen naar maatregelen (ook niet erkende BBT-maatregelen) om de geurbelasting bij de geurgevoelige objecten in de omgeving onder de 14 OUE/m³, doch in ieder geval onder 19,4 OUE/m³ te krijgen.

Dit onderzoek kan inzicht geven of en op welke wijze invulling gegeven kan worden aan de bevoegdheid uit artikel 7af van het Besluit uitvoering Crisis- en herstelwet om nadere maatregelen voor te schrijven met verlating van de grondslag van de aanvraag.

4. Belangenafweging

In het licht van al het voorgaande kan het ontwerpbesluit zoals die nu voorligt niet definitief worden vastgesteld. Cliënte verwijst in dit verband aanvullend op al het voorgaande naar artikel 3:4, lid 2 Awb. Er is onvoldoende rekening gehouden met de belangen van cliënte. Er is op geen enkele wijze rekening gehouden met de gemoeide financiële investering die onderhavig ontwerpbesluit met zich meebrengt. Zo is er geen economische afweging gemaakt ten opzichte van hetgeen met het opleggen van een onderzoeksverplichting daadwerkelijk wordt bereikt. Het onderzoek dat aan onderhavig ontwerpbesluit ten grondslag ligt, is derhalve onvolledig en doet geen recht aan de bedrijfsbelangen van cliënte. Daarnaast geldt ook nog eens dat in casu geen sprake is van een noodzaak om een onderzoeksverplichting op te leggen. Om deze reden kan het voorgestelde ontwerpbesluit niet worden vastgesteld.

Overwegingen

Zoals reeds onderbouwd is er weldegelijk een noodzaak om een nadere onderzoeksverplichting op te nemen om zo te bepalen welke maatregelen aanvullend kunnen worden getroffen om de overbelaste geursituatie te reduceren. Het uitvoeren van dit onderzoek is in het belang van vergunninghoudster omdat zo beter kan worden vastgesteld welke maatregelen beschikbaar en bedrijfseconomisch haalbaar zijn. Dit voorkomt dat vergunninghoudster bij een toekomstige actualisatie geconfronteerd wordt met maatregelen die niet uitvoerbaar en/of veel nadeliger zijn.

Zienswijzen gemeente Horst aan de Maas

Deze zienswijzen is ontvangen buiten de gestelde termijn

Naar aanleiding van het ontwerpbesluit, verzonden op 28 augustus 2023 inzake de locatie Ashorst B.V., Veld Oostenrijk 50, 5969 NW te Horst, geven wij hierbij onze zienswijze. Zoals ook in ons advies van 17 mei 2023 aangegeven zijn wij momenteel bezig met het actualiseren van het geurbeleid. Het geurbeleid kan gevolgen hebben voor de omgevingsvergunning voor de locatie Ashorst B.V. Het vaststellen van het geactualiseerde geurbeleid is voorzien in het laatste kwartaal van dit jaar.

We steunen de erkenning van de Provincie Limburg dat de locatie Ashorst B.V. zich in een overbelast gebied bevindt en het opleggen van een onderzoeksverplichting naar de mogelijkheden om de geurbelasting naar een aanvaardbaar niveau terug te brengen. Hierbij willen wij u er op attenderen dat in ons geactualiseerde geurbeleid een derde spoor wordt opgenomen, het derde spoor betreft een gerichte aanpak van sterk overbelaste situaties. Wij vertrouwen erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd en zien het definitieve besluit graag tegemoet.

Overwegingen

Wij hebben deze zienswijze voor kennisgeving aangenomen.

Zienswijzen doorsturen naar belanghebbenden

Wij hebben alle bij ons binnengekomen zienswijzen doorgestuurd naar de belanghebbenden. De verzoeker om deze actualisatie heeft nog gereageerd op de zienswijze die namens vergunninghoudster is ingediend. De punten uit deze reactie zijn veelal een herhaling van zaken die reeds zijn aangedragen door verzoeker. Wij hebben deze zienswijzen voor kennisgeving aangenomen.

Ten opzichte van de ontwerpvergunning een tekstuele aanpassing aangebracht waarin we opmerken dat een omgevingsvergunningsaanvraag voor de aanvoer van mest van derden inmiddels is ingediend.

Daarnaast is er één inhoudelijk relevante wijzigingen aangebracht in de considerans en het voorschrift 1.1. Op pagina 18 van het besluit verwijzen wij naar de grenswaarde van 19,4 O_{Ue}/m³ die volgt uit de uitspraak van de rechtbank Den Haag van 14 september 2022 (ECLI:NL:RBDHA:2022:9119). Per abuis is in de considerans en het voorschrift de norm van 19,1 O_{Ue}/m³ opgenomen in plaats van de norm van 19,4 O_{Ue}/m³ zoals deze uit de uitspraak volgt. Gelet op de verwijzing naar de uitspraak betreft het hier een kennelijke verschrijving, mede gelet op het feit dat er in de considerans verder geen overweging is opgenomen waar om een afwijkende norm van 19,4 O_{Ue}/m³ in besluit zou zijn opgenomen. De considerans en het voorschrift is op deze onderdelen aangepast.

5 Voorschriften

Onderzoeksverplichting naar maatregel(en) voor verlagen geurbelasting veehouderij

- 1.1 Vergunninghouder dient onderzoek te doen naar de maatregelen die mogelijk zijn (ook niet erkende BBT-maatregelen) om de geurbelasting bij de geurgevoelige objecten in de omgeving onder de 14 OUE/m³, doch in ieder geval onder 19,4 OUE/m³ te krijgen.
- 1.2 De resultaten van het onderzoek genoemd in voorschrift 1.1 dienen binnen zes maanden na het onherroepelijk worden van onderhavig besluit aan het bevoegd gezag toegestuurd te worden.

Bijlage 1 – Verzoeker(s)

Lijst met natuurlijke personen en/of rechtspersonen die onderhavige verzoek hebben ingediend.

Verzoeker 1	, Veld Oostenrijk , 5961 NW Horst
Verzoeker 2	, Venrayseweg , 5961 NS Horst
Verzoeker 3	, Achter de Smaalbrug , 5961 AX Horst
Verzoeker 4	, Veld Oostenrijk , 5961 NW Horst
Verzoeker 5	, Veld Oostenrijk 5961 NW Horst

Persoonsgegevens worden geanonimiseerd in verband met privacywetgeving.